

[Smørum]

leringstilskuddet på 2 500 kr. ikke er et tal, som der ikke kan rokkes ved. Det er jo rigtigt, at der hist og her på tuberkulosehospitalerne er ledige pladser; det forhindrer imidlertid ikke, at det kan være nødvendigt at bygge et tuberkulosehospital i en enkelt større kommune. Det er jo ikke et spørgsmål alene om pladser, men også om, hvorvidt de pladser, man har, er forsvarlige. Jeg har megen tillid til ministerens retsindighed og også til mine kolleger her i rigsdagen, og jeg tror, man vil erkende, at hvis det er nødvendigt for en af vore store kommuner at bygge et nyt tuberkulosehospital, er det ikke en rimelig byrdefordeling, at staten betaler 2 500 kr. pr. sengeplads, når den koster 50 000 kr. Denne lovgivnings oprindelige hensigt var den, at når der skulle bygges et nyt hospital, skulle staten og kommunerne dele udgifterne. Men jeg finder ingen anledning til her at forlænge debatten, jeg tror, det er et spørgsmål, vi må tale os tilrette om i udvalget.

Jeg beklager, at den højtærede minister ikke kom ind på spørgsmålet om driftstilskuddet. For forholdet er det, at når tilskuddet er fastsat i kroner og øre pr. sygedag og det er et fast tilskud, så kommer kommunerne under en udgiftsstigning til at bære en stadig større part af udgifterne. Og med de forhøjede tilskud, som ministeren her foreslår, er man ikke kommet op på det, som oprindeligt var lovens hensigt. Jeg tror derfor, ministeren må indstille sig på, at også det er en sag, vi kommer til at tale om i det udvalg, der skal behandle dette lovforslag.

Petra Petersen: Jeg er klar over, at det er en fejl af mig, når jeg beder indenrigsministeren om at se på tuberkuloselovens administration, idet den selvfølgelig sorterer under socialministeren, men jeg vil tro, at socialministeren også har fået den resolution, der er udsendt fra Boserup Minde af de tuberkuloseramtes sammenslutning her i Danmark, og den siger tydeligt, at man ønsker at få gennemført en ensartet behandling over hele landet. Dermed siges der jo ganske klart, at den ikke er ensartet, og jeg kunne godt her — jeg tror nu ikke, det er nødvendigt — fremdrage eksempler på, hvor uensartet og uretfærdig loven undertiden bliver administreret.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Måske det ærede medlem fru Petra Petersen ville vise mig den venlighed at lade mig få disse eksempler. Så vil jeg foranstalte en undersøgelse for at se, om det ærede med-

lems kritik på dette område bygger på virkelighed.

Til det ærede medlem hr. Smørum vil jeg dernæst gerne sige, at det forekommer mig, det ærede medlem var strengere i sin replik end i sin indledning, og det synes jeg ikke mit svar gav anledning til; jeg skal derfor tillade mig at fremdrage denne sag lidt tydeligere for det høje ting, end jeg har gjort ved forelæggelsen og i mit svar til ordførerne, nemlig sagen, der angår kommunernes stilling, når det drejer sig om at få anlægstilskud.

Jeg vil først og fremmest sige, at man synes ganske at have overset, at det, som det ærede medlem taler om, er, at hvis en enkelt større kommune ønsker at indrette sig på en eller anden særlig måde, så skulle der være adgang til et større byggetilskud, end jeg har foreslået i lovforslaget. Jeg vil derfor stille: Har da samfundet ikke lov til, inden en enkelt større kommune finder på, udfra sin opfattelse af hvad den vil anse for at være god service for dens borgere, at indrette sig med et bedre, med et nyt, med et udvidet hospital, eller hvad det måtte være, at sige: ja, men inden samfundet som helhed yder et større bidrag til den pågældende kommune, må vi da have udnyttet den kapacitet af tuberkulosehospitaler og sanatorier, som vi har stående?

Jeg forstår meget vel kommunernes stilling i alt dette, også kommunernes vanskeligheder. I den nugældende lov, som formentlig snart ikke er lov længere, fordi vi får denne nye lov, hedder det, at kommunerne skal, hvis disse tuberkulosehospitaler og -sanatorier, som er opført med statstilskud, går over til anden anvendelse, betale statstilskuddet tilbage. Vi har med en enkelt større kommune en situation, hvor det drejer sig om en tilbagebetalingssag. Et stort sanatorium er indrettet for forholdsvis få år siden med støtte fra staten i kraft af de anlægstilskud, den gældende lov giver. Vi vil kunne forlange disse penge tilbage, vi skal gøre det efter loven. Mig forekommer den gamle lov urimelig på dette område, fordi der jo ikke er nogen, der finder på at lave tuberkulosehospitaler i den hensigt senere at lave dem om til anden hospitals- eller sanatorieanvendelse for at få et etableringstilskud, som man ellers ikke kan få. Når disse sanatorier er blevet lavet, er det med det formål at få sanatorier til bekæmpelse af tuberkulose. Derfor synes jeg, der er noget urimeligt i, at de skal betale etableringstilskuddet tilbage, når de ikke længere har patienter til sanatoriet. Derfor er der i det forelagte lovforslag ingen ubetinget pligt